AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (második tanács)

2009. június 30.*

A T-285/08. sz. ügyben,

a **Securvita – Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH** (székhelye: Hamburg [Németország], képviselik: M. van Eendenburg, C. Uhlig és J. Nabert ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)**, (képviseli: S. Schäffner, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

* Az eljárás nyelve: német.

az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának a Natur-Aktien-Index szómegjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozására vonatkozó, 2008. május 26-i határozata (R 525/2007-4. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (második tanács),

tagjai: I. Pelikánová elnök, K. Jürimäe (előadó) és S. Soldevila Fragoso bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2008. július 21-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2008. november 3-án benyújtott válasz-beadványra,

meghozta a következő

Végzést

A jogvita előzményei

1 A felperes, a Securvita – Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH 2006. január 19-én a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) (amelynek a helyébe a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet [HL L 78., 1. o.] lépett) alapján a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) kérelmet nyújtott be a Natur-Aktien-Index megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozása iránt.

2 A lajstromozást a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 16., 36. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében kérelmezték, amelyek ezen osztályok esetében az alábbi leírásnak felelnek meg:

– 16. osztály: „nyomdaipari termékek”;

– 36. osztály: „pénzügyi elemzés, pénzügyi tanácsadás, biztosítási tanácsadás, tőzsdei jegyzésekkel kapcsolatos szolgáltatások, elszámolási szolgáltatások, kölcsön nyújtása, tőzsdeügynöki szolgáltatások, faktorálás, pénzügyi információk nyújtása, pénzügyi támogatás, finanszírozás, közös befektetési alapokkal kapcsolatos szolgáltatások, tőkeberuházási szolgáltatások, egészségbiztosítás, hitelirodák, életbiztosítás, tulajdonfenntartásos részvétel hitelezése, nyugdíjpénztári szolgáltatások, takarékpénztárak, vagyonkezelési szolgáltatások, vagyongondnokság, biztosítási ügynöki tevékenység, biztosítási információk nyújtása, biztosítási tanácsadási szolgáltatások, biztosítás, épületkezelés, ingatlanok gondnoksága, ingatlanbecslés, épületek haszonbérbe adása, lakásügynöki szolgáltatások, lakásügynökség, pénzügyi ügynöki szolgáltatások, bérleti díjak behajtása, lakások bérbeadása, lakásközvetítési szolgáltatások”;

– 42. osztály: „az ipari tulajdon oltalmához kapcsolódó jogokra vonatkozó licencia átengedése”.

3 A 2007. február 14-i határozatával az elbíráló a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja és (2) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja és (2) bekezdése) alapján azzal az indokolással utasította el a lajstromozás iránti kérelmet, hogy a bejelentett megjelölés a német nyelvű közösség esetében egyrészt leíró jellegű, és másrészt nem rendelkezik megkülönböztető képességgel.

4 2007. április 4-én a felperes a 40/94 rendelet 57–62. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 58–64. cikke) alapján az elbíráló határozatával szemben fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz.

5 A 2008. május 26-i határozattal (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa e fellebbezést elutasította. A fellebbezési tanács

lényegében megállapította, hogy a bejelentett megjelölés a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében nem rendelkezik megkülönböztető képességgel az Európai Közösség német nyelvű régiói tekintetében, mivel az érintett közönség számára ez egy „közvetlen információt" tartalmaz, amely alapján úgy lehet érteni, hogy főbb ökológiai vagy olyan vállalkozások részvényeinek tőzsdeindexéről van szó, amelyeknek a tevékenységei az ökológiai fenntarthatóságot érintik.

A felek kérelmei

6 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság úgy módosítsa a megtámadott határozatot, hogy rendelje el az OHIM-nál bejelentett védjegy közösségi védjegyként történő lajstromozását.

7 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

8 Az eljárási szabályzatának 111. cikke szerint, ha az Elsőfokú Bíróságnak nyilvánvalóan nincs hatásköre a kereset elbírálására, illetve ha a kereset nyilvánvalóan elfogadhatatlan vagy jogilag nyilvánvalóan megalapozatlan, az Elsőfokú Bíróság – az eljárás folytatása nélkül – indokolt végzéssel határozhat az ügyben.

9 A jelen ügyben az Elsőfokú Bíróság úgy gondolja, hogy az ügy iratai alapján elegendő információval rendelkezik, és e cikk alapján úgy dönt, hogy az eljárás folytatása nélkül határoz az ügyben.

10 Meg kell állapítani, hogy jelen kereset egyetlen kérelme arra irányul, hogy az Elsőfokú Bíróság úgy módosítsa a megtámadott határozatot, hogy rendelje el az OHIM-nál bejelentett védjegy közösségi védjegyként történő lajstromozását.

11 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a 40/94 rendelet 63. cikkének (6) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 65. cikkének (6) bekezdése) alapján az OHIM köteles megtenni a közösségi bíróság ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Ennélfogva az Elsőfokú Bíróságnak nem feladata az, hogy utasítsa az OHIM-ot. Ez utóbbinak kötelessége ugyanis az Elsőfokú Bíróság ítéleteinek rendelkező részéből és indokolásából levonni a következtetéseket (az Elsőfokú Bíróság T-331/99. sz., Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld kontra OHIM [Giroform] ügyben 2001. január 31-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-433. o.] 33. pontja; a T-164/03. sz., Ampafrance kontra OHIM – Johnson & Johnson [monBeBé] ügyben 2005. április 21-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1401. o.] 24. pontja és a T-35/04. sz., Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia kontra OHIM – Ferrero [FERRÓ] ügyben 2006. március 15-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-785. o.] 15. pontja).

12 Bár a jelen kereset egyetlen kérelme valóban a védjegy lajstromozásának az elrendelésére irányul, meg kell állapítani, hogy az a 40/94 rendelet 63. cikkének (3) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 65. cikkének (3) bekezdése) értelmében vett megváltoztatás iránti kérelemnek minősül, amely rendelkezés a fellebbezési tanács határozataival szemben benyújtott keresetekkel kapcsolatban azt írja elő, hogy „[a] Bíróság a jogvita tárgyát képező határozatot megsemmisítheti [helyesen: hatályon kívül helyezi] vagy megváltoztathatja."

13 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a 40/94 rendelet 63. cikkének (3) bekezdését az ugyanezen rendelet 63. cikkének (2) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 65. cikkének (2) bekezdése) fényében – amely rendelkezés alapján: „[a] kereset hatáskör hiányára, lényeges eljárási szabálysértésre, a Szerződés vagy [a 40/94] rendelet, illetve ezek alkalmazásával kapcsolatos bármely jogszabály megsértésére vagy hatáskörrel való visszaélésre alapítva indítható" –, valamint az EK 229. és az EK 230. cikk keretében kell értelmezni (az Elsőfokú Bíróság T-163/98. sz., Procter & Gamble kontra OHIM [BABY DRY] ügyben 1999. július 8-án hozott ítéletének [EBHT 1999., II-2383. o.] 50. és 51. pontja és a T-373/03. sz., Solo Italia kontra OHIM – Nuova Sala [PARMITALIA] ügyben 2005. május 31-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1881. o.] 25. pontja).

14 Az Elsőfokú Bíróság határozat megváltoztatására vonatkozó hatásköre arra irányul, hogy olyan határozatot hozzon, amilyet a fellebbezési tanácsnak a 40/94 rendelet rendelkezéseinek megfelelően hoznia kellett volna (lásd ebben az értelembe az Elsőfokú Bíróság T-190/04. sz., Freixenet kontra OHIM [fehérre csiszolt üveg formája] ügyben 2006. október 4-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 16. és 17. pontját).

15 Következésképpen az arra irányuló kereseti kérelem elfogadhatóságát, hogy az Elsőfokú Bíróság módosítsa a fellebbezési tanács határozatát, azon hatáskörök fényében kell értékelni, amelyeket a 40/94 rendelet a fellebbezési tanácsra ruház.

16 Márpedig meg kell állapítani, hogy a 40/94 rendelet 62. cikkének (1) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 64. cikkének (1) bekezdése) alapján az ugyanezen rendelet 57. cikkének (1) bekezdésében (jelenleg a 207/2009 rendelet 58. cikkének (1) bekezdése) említett szervezeti egység határozatával szemben benyújtott fellebbezés érdemi vizsgálatát követően a fellebbezési tanács „vagy eljár annak a szervezeti egységnek a hatáskörében, amelyik a fellebbezéssel megtámadott határozatot hozta, vagy az ügyet visszautalja ehhez a szervezeti egységhez új eljárásra". Ebből következik, hogy a fellebbezési tanácsnak nincs hatásköre utasítani azt a szervezeti egységet, amelynek a határozatát megvizsgálta.

17 Ezenkívül, még ha a jelen kereseti kérelmet arra irányuló megváltoztatási kérelemként is lehetne értelmezni, hogy az Elsőfokú Bíróság módosítsa a megtámadott határozatot, azonban ne úgy, hogy elrendeli a védjegy lajstromozását, hanem úgy, hogy a bejelentett védjegyet lajstromozzák, meg kell jegyezni, hogy a közösségi védjegy lajstromozása abból a megállapításból következik, hogy a 40/94 rendelet 45. cikkének (jelenleg a 207/2009 rendelet 45. cikke) feltételei teljesültek, azzal azonban, hogy az OHIM-nak a közösségi védjegy lajstromozására hatáskörrel rendelkező szervezeti egységei e tekintetben nem hoznak olyan formális határozatot, amely fellebbezés tárgya lehet.

18 A 40/94 rendelet 45. cikke ugyanis úgy rendelkezik, hogy „ [h]a a bejelentés megfelel az e rendeletben megállapított feltételeknek, és azzal szemben nem nyújtottak be felszólalást a 42. cikk (1) bekezdésében megállapított határidőn belül, vagy azt jogerős határozattal elutasították, a megjelölést közösségi védjegyként lajstromozni kell, feltéve hogy a lajstromozás díját az előírt határidőn belül megfizették". Ugyanezen cikk pontosítja, hogy „[h]a a díjat nem fizetik meg az előírt határidőn belül, a védjegybejelentést visszavontnak kell tekinteni".

19 Márpedig a 40/94 rendelet 126. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 131. cikke) alapján a közösségi védjegybejelentés tárgyában a határozatot az OHIM nevében az elbíráló hozza meg, ideértve a 36., 38. és 66. cikkben (jelenleg a 207/2009 rendelet 36., 37. és 68. cikke) említett ügyeket is, kivéve ha azok a felszólalási osztály hatáskörébe tartoznak. Továbbá ugyanezen rendelet 127. cikkének (1) bekezdése (jelenleg

a 207/2009 rendelet 132. cikkének (1) bekezdése) alapján a felszólalási osztály feladata a határozathozatal a közösségi védjegybejelentéssel szemben benyújtott felszólalás tárgyában.

20 A fenti 18. és 19. pontban hivatkozott rendelkezésekből következik tehát, hogy az elbírálóra és a felszólalási osztályra ruházott hatáskörök nem annak megállapítására vonatkoznak, hogy valamely közösségi védjegy lajstromozásának a 40/94 rendelet 45. cikkében előírt valamennyi feltétele teljesül-e.

21 Ebből következik, hogy az elbíráló vagy a felszólalási osztály határozataival szemben a 40/94 rendelet 57. cikkének (1) bekezdése alapján benyújtott fellebbezések keretében valamely fellebbezési tanács az ugyanezen rendelet 62. cikkének (1) bekezdése alapján ráruházott hatáskörökre tekintettel a közösségi védjegy lajstromozásának csak bizonyos, a fenti 19. pontban említett feltételeiről, nevezetesen vagy a lajstromozás iránti kérelemnek az említett rendelet rendelkezéseinek való megfelelőségéről, vagy olyan felszólalás eredményéről határozhat, amelyet e kérelem ellen lehet benyújtani.

22 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács a közösségi védjegy lajstromozására irányuló kérelemre vonatkozóan nem rendelkezik hatáskörrel.

23 Ilyen körülmények között a fenti 14. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlattal összhangban az Elsőfokú Bíróságnak nem feladata az sem, hogy egy arra irányuló megváltoztatási kérelemről határozzon, hogy ilyen értelemben módosítsa a fellebbezési tanács határozatát.

24 A fenti megállapításokból következik, hogy az egyetlen kereseti kérelmet, következésképpen a keresetet, mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant, teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

25 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (második tanács)

a következőképpen határozott:

1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet, mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant, elutasítja.

2) Az Elsőfokú Bíróság a Securvita Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH-t kötelezi a költségek viselésére.

Kelt Luxembourgban, 2009. június 30-án.

E. Coulon — I. Pelikánová

hivatalvezető — elnök